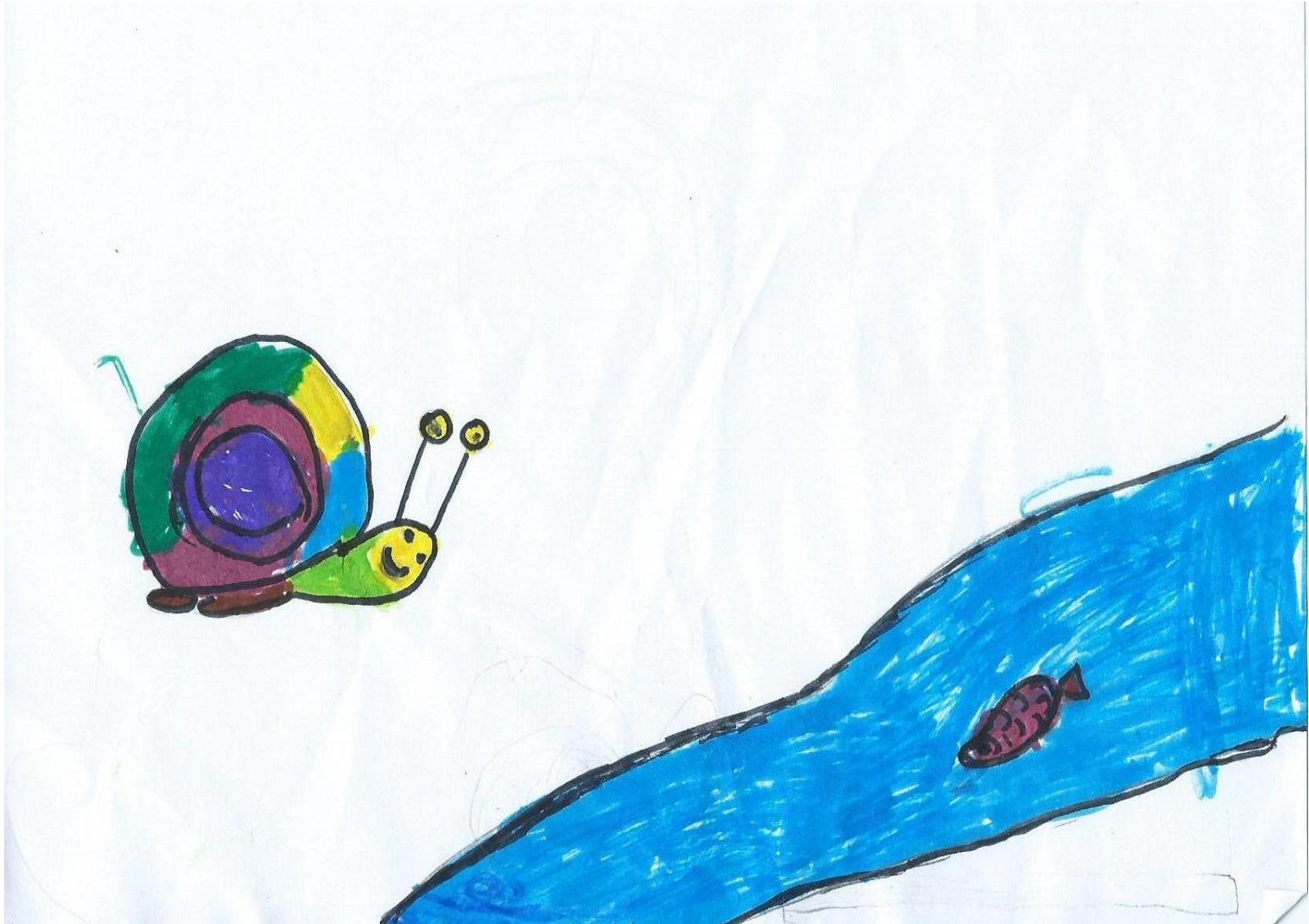


Τα σαλιγκαράκια

από το Α2΄

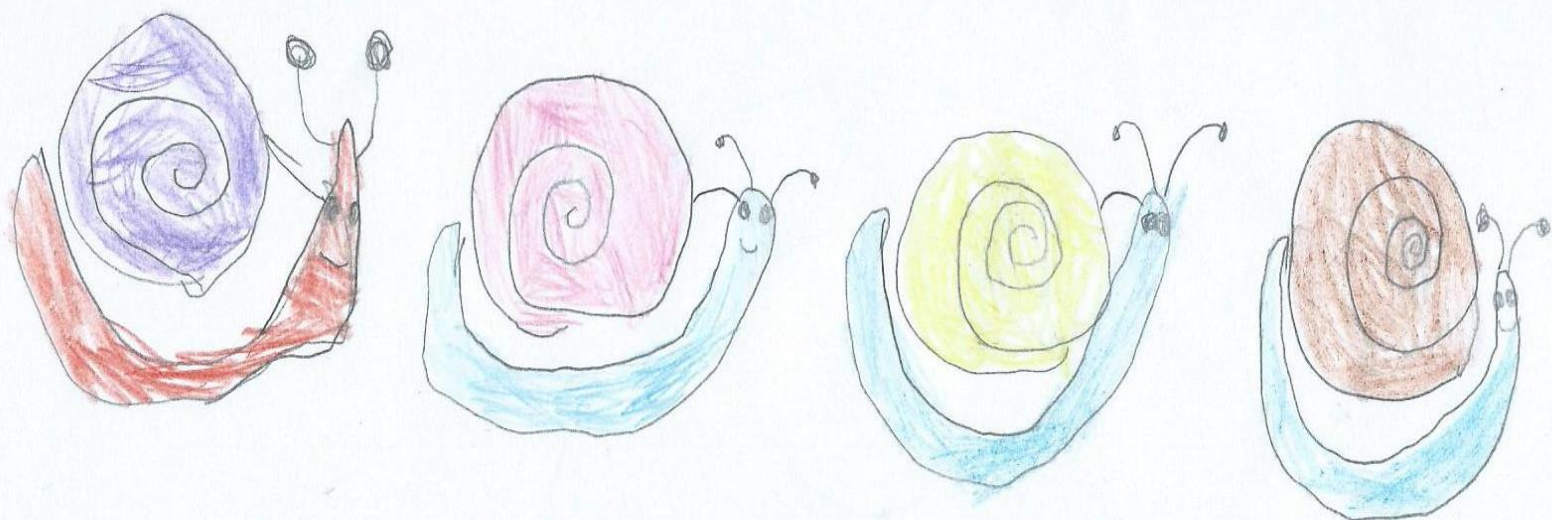
Οκτώβριος 2014





Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα σαλιγκάρι.
Αυτό είχε πάει σε ένα ποτάμι κι έβλεπε το νερό.

Καθώς το κοιτούσε, ήρθαν και τα άλλα
σαλιγκαράκια, οι φίλοι του και του είπαν:



«Θέλεις να κάνουμε έναν αγώνα δρόμου»;

Το σαλιγκάρι μας συμφώνησε κι έτσι μπήκαν όλα σε μια σειρά, δόθηκε η εκκίνηση και άρχισαν όλα να τρέχουν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν.

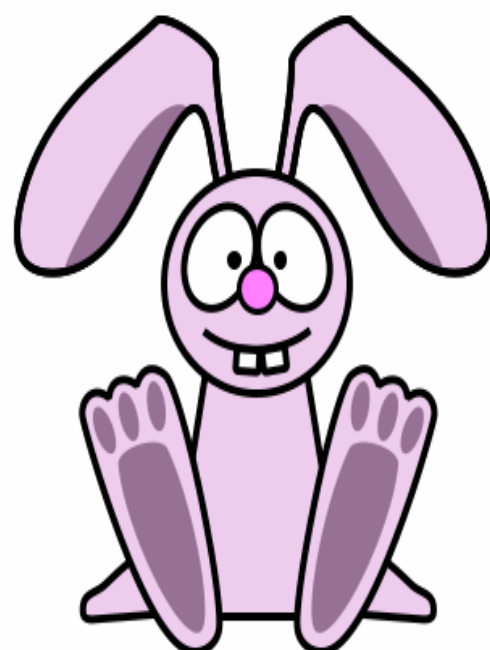


Ξαφνικά έπιασε μια δυνατή βροχή και όλα τα σαλιγκαράκια κρύφτηκαν μέσα στο καβούκι τους. Μόλις σταμάτησε η βροχή, βγήκαν μέσα από τα «σπιτάκια τους» και είδαν έναν λαγό εκεί κοντά τους. Τα πλησίασε ο λαγός και τα ρώτησε:



«Θέλετε να γίνουμε φίλοι;»

«Βέβαια θέλουμε», απάντησαν τα σαλιγκάρια. Του πρότειναν μάλιστα να συμμετέχει κι αυτός στον αγώνα δρόμου που είχαν νωρίτερα ξεκινήσει.

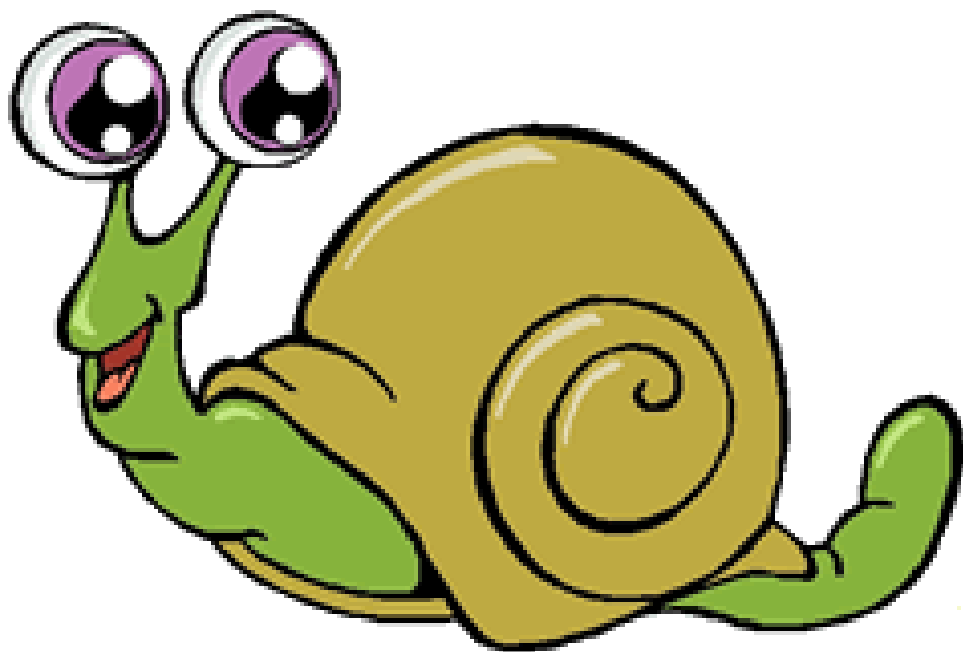


Ο λαγός συμφώνησε και έτσι ξαναμπήκαν στη σειρά και άρχισαν να «τρέχουν».

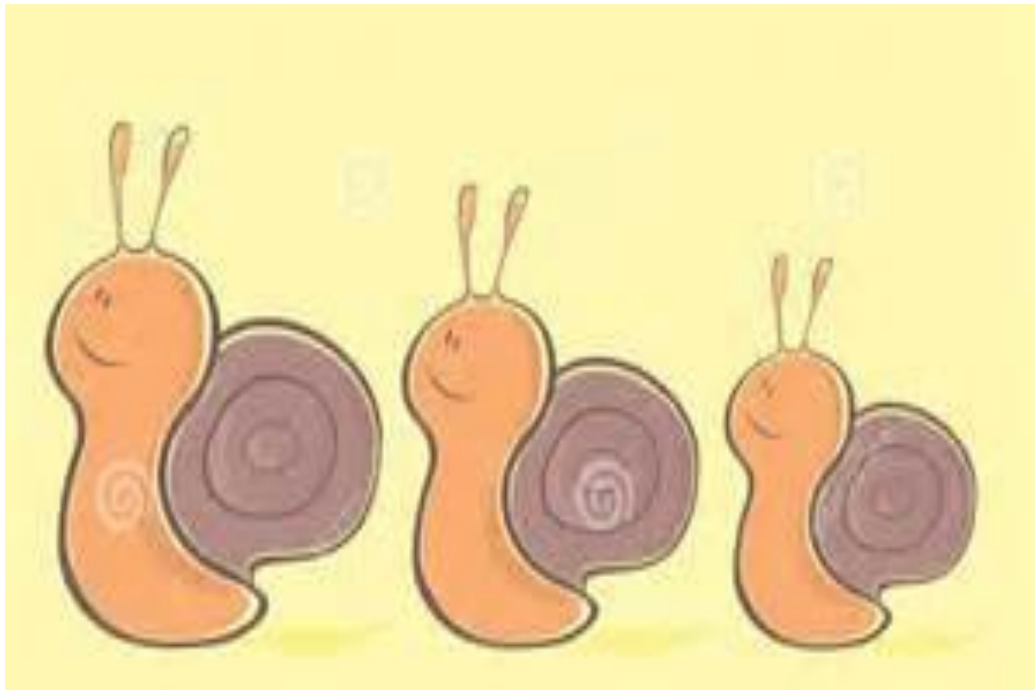
Τα σαλιγκάρια ήταν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν, αλλά κουράστηκαν γρήγορα και ο λαγός νίκησε τελικά με μεγάλη διαφορά.



Έτσι λοιπόν τα σαλιγκαράκια του είπαν:
«Αφού είσαι τόσο γρήγορος, παίζουμε κάτι
άλλο;»



Αποφάσισαν όλοι μαζί να παίξουν κρυφτό. Ο λαγός όμως έφυγε και κρύφτηκε τόσο γρήγορα, που αμέσως τον έχασαν. Φώναζαν τότε τον φίλο τους, τον σαλίγκαρο Ντετέκτιβ, όπως τον φώναζαν, γιατί έβρισκε τους πάντες αμέσως κι αυτός εντόπισε αμέσως τον λαγό.



Τον πήγε κοντά τους και τα σαλιγκάρια του είπαν:

«Είσαι τόσο γρήγορος που ούτε κρυφτό δεν μπορούμε να παίξουμε μαζί σου»



«Να παίξουμε το σπασμένο τηλέφωνο;» ρώτησε
ένα μικρό σαλιγκαράκι.

«Ναι, είπαν όλα με μια φωνή».



Ξεκίνησαν λοιπόν το νέο παιχνίδι τους και ήταν πολύ χαρούμενα και ζούσανε αυτά καλά κι εμείς καλύτερα.